

CHAMBERLAINOVI NASPROTNIKI OBDOJAJO FAŠIZEM

ANGLEŠKA VLADA SE BO SKUŠALA HITLERJU ISTOTAKO PŘIBLIŽATI KOT SE JE PŘIBLIŽALA DUCEJU

Člani delavske stranke in prištasi Lige narodov pripravljajo burne demonstracije. — Pretežna večina Angležev se istinja z bivšim vnanjim ministrom Edenom, ki je raje odstopil kot da bi se bratil s Hitlerjem in Musso'inijem.

LONDON, Anglija, 23. feb. — Politični krogi prerokujejo, da se bo Velika Britanija kmalu približala z ministrskim predsednikom Chamberlainom laškemu ministr. predsedniku Mussoliniju.

LONDON, Anglija, 23. feb. — V Angliji je le malo ljudi, ki bi bili zadovoljni s politiko ministrskega predsednika Chamberlaina. Zdi se, da je možak pustil povsem na cedilu Ligo narodov in njene določbe ter začel ubirati svojo lastno pot.

Chamberlain je začel snovati oziroma utrjevati angleško-italijansko prijateljstvo, medtem se pa že pojavljajo v Angliji sile, ki mu skušajo prekriti račune.

To so predvsem člani delavske stranke, angleški delavci, združeni v strokovnih unijah in pa prištasi Lige narodov.

Demonstracije, ki so se včeraj vršile v poslanski zbornici, se bodo nedvomno ponovile in sicer v večji ter resnejši obliki.

Pretežna večina angleškega naroda simpatizira z bivšim vnanjim ministrom Edenom, ki je raje resigniral nego da bi sklepal z Mussolinijem ali Hitlerjem kakšno prijateljstvo.

Na vse načine si je Eden prizadeval odvrniti Chamberlaina od njegove sedanje politične smerice, toda Chamberlain je očitno že predaleč zašel.

Jutri bo Chamberlain konferiral s vnanjim tajnikom viscountom Halifaxom in z angleškim poslanikom Perthom, ki je bil nemudoma poklican iz Rima.

Takoj po konferenci se bo lord Perth vrnil v Rim ter se bo začel pogajati z italijanskim vnanjim ministrom grofom Cianom.

Politična ugibanja v kontinentalni Evropi so naslednja:

— Anglija in Nemčija se bosta sporazumeli, ko bodo enkrat uravnane angleško-italijanske difference.

Do meseca maja, ko bo Hitler obiskal Mussolinija v Rimu, bodo vrnjene Nemčiji vse bivše kolonije.

Na Čehoslovaškem je nad tri milijone Nemcev, katerim bo čehoslovaška vlada dovolila, udeleževati se nazijskih aktivnosti, če bodo tako želeli.

V Parizu je namignil vnanji minister Delbos, da je bolje skleniti z Italijo nekakšen sporazum kot pa da bi ostala Francija povsem osamljena.

Odboru za vnanje zadeve je Delbos navedel dvoje pogojev: Če prizna Liga narodov italijansko nadvlado nad Abesinijo, jo bo priznala tudi Francija. Toda najprej jo mora Liga narodov priznati. Italija mora poklicati vse svoje prostovoljce iz Španije.

Čehoslovaška vlada je naznanila, da se bo vršila parlamentarna debata glede vnanjih političnih zadev šele po 1. marcu.

Čehoslovaška vlada čaka, kaj bo povedal v četrtek avstrijski kancler Schuschnigg.

V čehoslovaškem parlamentu je zavladalo včeraj veliko razburjenje.

Neki Nemec iz Sudetov je namreč zaklical: — Pa naj nas Nemce, živče na Čehoslovaškem, začne vlada zatirati! Posledice naj si sama pripiše!

Rusija se bo posluževala plinov

TERUEL PADEL V ROKE FAŠISTOV

Republikanci so imeli 2500 izgub. — General Franco ni hotel popolnoma porušiti Teruela.

TERUEL, Španija, 23. feb. — Teruel je zopet prišel v roke generala Franca. Toda manj kot 1000 prebivalcev, ki so v januarju pribežali na stran fašistov, se more vrniti na svoje domove, ako se stoji. Ostali prebivalci Teruela, katerih je bilo 13.000, so zbežali na vladno ozemlje.

Predno je Teruel padel, so se na severozapadnem in južnem delu mesta bili krvavi boji mož proti možu. Fašistični aeroplani so sijajno pomagali infanteriji, artileriji pa je popolnoma molčala.

Armada pod poveljstvom polkovnika Garzia Vallina se je na hribu La Muela združila z armado generala Yague in z brigado generala Arande. Vse tri armade so se združile na cesti, ki pelje v Sagunto, nekaj nad eno miljo od Teruela.

Dva vladna bataljona sta se junaško borila v torek popoldne, da bi prebila železni obroč okoli Teruela, pa zaman. Vendar pa se je posadki okoli deset tisoč mož posrečilo pnočiti oditi iz mesta proti Villastarju.

Po končanih bojih za Teruel so fašisti pokopali okoli 2500 vladnih vojakov.

General Aranda pravi, da se je podalo v Teruelu 5000 republikancev. Zadnje štiri dni pa so fašisti vjeli 20.000 republikancev.

General Franco je osebnostno vodil napad na Teruel, toda ni dovolil, da bi artilerija obstreljevala mesta, ker ni hotel porušiti še onih poslopj, ki so še ostala. Mesto pa je skoro popolnoma porušeno.

HOOVER V BELGIJI

BRUSELJ, Belgija, 23. februarja. — Bivši amer. predsednik Herbert Hoover je bil sinoči častni gost na banketu, katerega je priredil kralj Leopold. Drugi gosti sta bila ameriški poslanik Hugh Gibson in bivši belgijski ministrski predsednik Paul van Zeeland.

Hoover je med svetovno vojno pomagal Belgiji kot živilski ravnatelj.

KRALJ LEOPOLD BO ŠEL NA ŠVEDSKO

BRUSELJ, Belgija, 23. feb. — Belgijski kralj Leopold bo v nedeljo odpotoval v Stockholm, da bo navzoč pri obhajanju 77. rojstnega dne princeza Karola, očeta kraljice Astride, ki je bila ubita v Švici pri nesreči z avtomobilom, katerega je kralj Leopold sam vozil.

GEN. PERSHING RESNO BOLAN

Pred tedni je imel lahek srčni napad. — Misli je, da je revmatizem. — Napad se je ponovil.

TUCSON, Arizona, 23. februarja. — General John J. Pershing je zopet imel srčni napad in je bil prepeljan v Desert Sanatorium, kjer je zdravnik dr. Roland Davidson rekel, da je generalov položaj zelo resen.

Njegov sin Warren je na potu v Tucson iz Palm Beach, Fla. Vojaškim zdravnikom v Washingtonu je bilo naročeno, da gredo v Tucson.

Zvečer je došel v Tucson vojaški specializist dr. S. U. Marrietta, toda dr. Davidson je rekel, da generala do jutra ne bo motil, ker je mnogo boljši, kot pa je bil opoldne.

General Pershing že nad en teden trpi na revmatizmu. V noči od ponedeljka na torek ni skoro nič spal. Vrhovni poveljnik ameriške vojske v svetovni vojni je star 77 let.

Četudi njegov položaj ni kritičen, so navzlic temu nastale komplikacije, da je njegov položaj resen, je rekel dr. Davidson. "Sedaj izida njegove bolezn še ni mogoče napovedati."

General Pershing je imel prvič srčni napad 5. februarja, toda ga je pripisoval revmatizmu. Prej otekle noge so isti čas nekoliko vplahnilo. Po nekaj dnevih je general Pershing izgledal mnogo boljši. In včeraj je bilo prvič, da je njegov zdravnik rekel, da je njegov položaj resen.

NEMŠKA DEKLETA MORAJO DELATI

BERLIN, Nemčija, 22. februarja. — Kot načelnik štiri-letnega nemškega načrta je maršal Hermann Goering odredil, da morajo vsa dekleta izpod 25 let eno leto delati na poljih ali pa v gospodinjstvu.

Goeringova odredba določa, da nobeno dekle ne sme biti zaposleno v kakem privatnem podjetju, dokler se z delavsko knjižico ne izkaže, da je eno leto delala na polju ali v kaki hiši.

Goering pravi v svojem razglasu, da je nemogoče gledati kmetskih žena, ki delajo na poljih ali v gospodinjstvu od jutra do večera, da bi mogle opraviti vse svoje delo brez ženske pomoči, vsled česar morajo zanemarjati svoje otroke. Kmetiska dekleta bodo morala delati na poljih, mestna dekleta velikih družin pa bodo eno leto pomagala v gospodinjstvu po hišah.

JAPONCI ŽE SPET PRODRAJAO

Japonci so na obeh koncih bojne črte napredovali. — Kitajci še vedno drže južni breg Rmene reke.

ŠANGHAJ, Kitajska, 23. februarja. — Japonska armada, ki od severa prodira proti Linghaj železnici, je dosegla nekaj uspehov na vzhodnem in zapadnem koncu bojne črte.

V provinci Honanu, na zapadnem koncu fronte, je en oddelek prodril od Sinsiangja proti jugu in zavzel Vučih in Hvajking, 50 milj severovzhodno od Lojanga in le nekaj milj severno od Rmene reke.

Japonci najbrže nameravajo prebresti Rmeno reko pri Mengsijenu in nato udariti na Lunghaj železnico pri Lojangu. Druga japonska armada pa je dospela do reke nasproti Kajfengu, toda jo Kitajci zadržujejo s svojih postojank južno od reke.

Japonci so tudi napredovali na jugozapadu do Cininga, kjer so jih Kitajci zadrževali pet tednov. Zavzeli so Kjasjang, 15 milj zapadno od Cininga ter nameravajo udariti na Lunghaj železnico pri Lanfengu, 25 milj vzhodno od Kajfenga.

ČENGČOV, Kitajska, 23. februarja. — Poveljnik utrdb ob Peiping-Hankov železnici, general Cencijen, je rekel, da se Kitajci ne bodo umaknili čez Rmeno reko v provinci Honanu, temveč se bodo, če bodo potisnjeni nazaj, razdelili v manjše skupine in bodo vodili proti Japoncem vstaško vojno.

ŠANGHAJ, Kitajska, 23. februarja. — Medtem ko je bil že prejšnji teden odpoklican vrhovni poveljnik japonskih armad v dolini Jangceja, general Ivan Macuj, bosta v kratkem odpoklicana še dva visoka generala in sicer princ Jasuhiko Asaka, čegar armada je nastanjena v Nankingu, in generalni poročnik Kanagava, ki je poveljeval armadi, ki je zavzela Hangčov.

Znano je, da so japonski vojski dva mesta najbolj oplenili, posiljali žene in dekleta in uganjali druga grozodejstva.

Sedaj je bilo doganano, da je v bojih med Šanghajem in Nankinom bilo ubitih nekaj nad 18.000 Japoncev, kitajskih vojakov pa najmanj dvajsetkrat toliko, ali približno 370.000.

Japonsko vrhovno poveljstvo priznava, da so Japonci izgubili 67 aeroplanov, toda izstreljenih ali drugače uničenih kitajskih aeroplanov je bilo 650.

NAROČITE SE NA "GLAS NARODA" NAJSTAREJŠI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI

ADMIRAL ORLOV JE BIL USTRELJEN KOT IZDAJALEC

MOSKVA, Rusija, 23. februarja. — Nemškemu kanclerju Hitlerju je sovjetski komisar maršal K. E. Vorosilov v jasnih besedah odgovoril, ko je govoril pred izbranimi 5000 častniki v operi, ki je bila okrašena z zastavami in slikami Ljenina in Josipa Stalina od galerije pa do odra.

60 LET NEPOSTAVNO VOLIL

PORTLAND, Ore., 23. feb. — Ko je leta 1877 James Fleming prišel iz Škotske v San Francisco, so ga tamošnji prebivalci peljali naravnost na volišče v mestnih volitvah. Od tedaj je vedno redno volil.

Sedaj pa je v svoje veliko presenečenje izvedel, da ni opravičen do starostne pokojnine, ker ni ameriški državljan. In tako je Fleming, ki je star že 78 let, zaprosil za državljanški papir.

POVODENJ V NOVI ZEELANDIJI

WELLINGTON, Nova Zeelandija, 19. feb. — Velika povodenj je zahtevala osem človeških žrtev; devetnajst oseb pogrešajo. Povzročena škoda znaša več sto tisoč dolarjev.

ITALJANSKI AEROPLAN SE JE PONESREČIL

RIM, Italija, 20. feb. — Pet italijanskih častnikov je bilo ubitih, ko je v zraku eksplodiral vojaški aeroplan in v plamenih tresnil na tla.

STAVKA HOTELSKEGA USLUŽBENSTVA V NICI

Te dni je nenadoma izbruhnila stavka v hotelih na najlepši promenadi in sicer na Promenades des Anglais. Stavkati je začelo osebje v najlepših hotelih, tako posebno v Negrescu in hotel d'Angleterre. V ta hotel bi moral priti švedski kralj Gustav V., ki bi ostal dva meseca na Rivieri. Nameščenci so začeli stavkati iz protesta, ker so zastopniki hotelierjev podpisali kolektivne pogodbe z organizacijami, ki niso včlanjene v komunistični delavski zvezi CGT. Posebno v Hotel d'Angleterre je nastala taka zmešnjava, da je moral priti sam prefekt, ki je dosegel, da so malo pred prihodom švedskega kralja nameščenci zopet začeli z delom. V drugih hotelih pa še stavkajo.

SMRTNA KOSA

Včeraj zjutraj je umrla priljubljena slovenska rojkinja Mrs. Mary Hribar, roj. Zupane. Stara je bila šele 33 let. Truplo leži v hiši 212 — 65th Place, Glendale, L. I. Pogreb bo v soboto dopoldne ob desetih s sveto mašo v cerkvi v Glendale. Pokojnica zapušča moža in dva otroka. Vsem prizadetim izrekamo iskreno sožalje.

Danes je dvajseta obletnica ustanovitve rdeče armade in zborovanje v operi je bil pričetek slavnosti.

Z ozirom na Hitlerjev govor v nedeljo je maršal Vorosilov dal jasn odgovor, katerega morejo razumeti Nemci in ves svet. Govoril je neprenehoma poldrugo uro in je bil pogosto prekinjen z glasnim odobravanjem.

Vorosilov je popisoval skromni početek rdeče armade do sedanjega velikanskega razvoja. "Pred desetimi ali več leti," je rekel Vorosilov, "je sovjetska unija podpisala pogodbo, po kateri je bilo opuščeno vojevanje s strupenimi plini in bakterijami. Tega se še vedno držimo, toda, ako se bodo naši sovražniki posluževali takih sredstev proti nam, tedaj vam rečem, da smo pripravljeni, — popolnoma pripravljeni, — se jih tudi mi posluževati proti napadalcem na njihovi zemlji."

"Nismo slepi za dogodke na Špankem in Kitajskem. Ne maramo vojne. Vojno sovražimo. Toda če nam vojno vsilijo, tedaj ne bomo prav nič omahovali in se bomo borili proti njim z vsakim orožjem, ki nam bo na razpolago in se bomo proti njim desetkrat bojevali na njihovih lastni zemlji."

Dalje je maršal popisoval raznovrstno rusko orožje. Rekel je, da je ruska zračna sila enaka vsaki drugi zračni sili, ako ne še boljša. Infanterija je dobro izveščana in opremljena in vsak vojak se zaveda, za kaj se bo boril. Posebno močna je po Vorosilovem zadržila mehansirana kavalerija, kar je za obsežno Rusijo velika potreba.

Svoj govor je maršal Vorosilov zaključil z naslednjimi besedami: "Sovjetska Rusija želi mir. Nima agresivnih ciljev in namenov, toda njeni sovražniki se naj zapomnijo, da to ni znak slabosti. Ako napadejo, tedaj se sovjetska Rusija ne bo same branila, temveč bo udarila nazaj z vso svojo silo."

KRALJ KAROL NI BIL UMORJEN

BUKAREŠTA, Romunska, 23. februarja. — Tujezemski poročila, da je bil na kralja Karola izvršen atentat in da je bil celo umorjen, je kralj sam zanimal in jih označil kot laž. Kralj Karol je pri najboljšem zdravju.

V torek dopoldne je sprejel več ministrov, da so ga obvestili o gospodarskem in poljedeljskem življenju njegove dežele.

"Glas Naroda"
(A Corporation)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
Frank Sakser, President J. Lupaha, Sec.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
110 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Advertisement on Agreement

Subscription Yearly \$6.00

Za celo leto velja na Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
Za šest let	Za pol leta	\$3.50

"Glas Naroda" lahja vsaki dan izvenredno veliki in pramnikov

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

FAŠIZEM NA POHODU

Fašizem, ki se je bil najprej vgnedil v Italiji, nato pa v Nemčiji, je začel svoj zmagovit pohod. Če bo šlo tako naprej, ne bo več dolgo, ko bo vsa Evropa v njegovih krempljih. Premotrimo dogodke zadnjih par dni: Hitler je poslal Avstriji ultimatum; avstrijski kancler Schuschnigg se je uklonil in izpolnil vsako Hitlerjevo željo; v avstrijskem ministru bodo kmalu imeli nazivci večino; najodgovornejša mesta so v rokah osebnih Hitlerjevih prijateljev; največji zagovornik Lige narodov, nasprotnik Hitlerja in Mussolinija, angleški vnanji minister Anthony Eden je resigniral; Anglija pušča Francijo na cedilo in se nagiba proti Nemčiji; Nemčija je priznala japonsko zavojevanje Mančukua; francoski vnanji minister Delbos namerava resignirati.

Vse te novice je objavilo časopisje v teku par dni. Ko je hlastnil Hitler po Avstriji, se je splošno domnevalo: — Zdaj je Čehoslovaška na vrsti.

Pa ni bila Čehoslovaška, pač pa Anglija, ki pada bolj in bolj Hitlerju v naročje. Mussolini ni bil zadovoljen z angleškim vnanjim ministrom Edenom in je namignil, da je najbolje, če odstopi.

V nedeljo je Hitler v nemškemu parlamentu javno zahteval, da mora Eden iti.

In Anthony Eden je šel. Toda še predno so se zaprla vrata za njim sta sedla k zeleni mizi angleški ministrski predsednik Chamberlain in Mussolinijev zaupnik Dino Grandi ter sestavila načrt, kako bo Anglija priznala italijansko zavojevanje Abesinije in nadvlado fašistov na Španskem.

Na Edenovem mestu je sedaj viscount Halifax, ki je z dušo in telesom vdan angleškemu nazizmu.

Hitler je prikril avstrijski kabinet po svoje. In ne bo dolgo, ko tudi v angleškem kabinetu ne bo imel nobenega nasprotnika več.

Pred dobrimi devetnajstimi leti je versailleska mirovna pogodba porazila Nemčijo in jo ponižala v prah. Po pičlih devetnajstih letih je pa bivši nemški korporal Hitler porazil Versailles.

LEPI ČASI SE NAM OBETAJO

Iz Londona poročajo:

Najnovejša iznajdba je vreča, v katero bo mogoče za slučaj plinskega napada spraviti majhnega otroka. Vreča je iz tkanine, ki ne prepušča plina. Zgoraj je sesalka, s katero bo mogoče dovajati otroku potreben filtriran zrak za dihanje.

Take vreče so po nekaterih trgovinah že naprodaj.

Denarne pošiljatve

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.55	Din. 100	Za \$ 6.35	Lir 100
\$ 5.00	Din. 200	\$ 12.70	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$ 19.05	Lir 300
\$ 10.00	Din. 400	\$ 25.40	Lir 400
\$ 12.50	Din. 500	\$ 31.75	Lir 500
\$ 15.00	Din. 600	\$ 38.10	Lir 600
\$ 17.50	Din. 700	\$ 44.45	Lir 700
\$ 20.00	Din. 800	\$ 50.80	Lir 800
\$ 22.50	Din. 900	\$ 57.15	Lir 900
\$ 25.00	Din. 1000	\$ 63.50	Lir 1000
\$ 27.50	Din. 1100	\$ 69.85	Lir 1100
\$ 30.00	Din. 1200	\$ 76.20	Lir 1200
\$ 32.50	Din. 1300	\$ 82.55	Lir 1300
\$ 35.00	Din. 1400	\$ 88.90	Lir 1400
\$ 37.50	Din. 1500	\$ 95.25	Lir 1500
\$ 40.00	Din. 1600	\$ 101.60	Lir 1600
\$ 42.50	Din. 1700	\$ 107.95	Lir 1700
\$ 45.00	Din. 1800	\$ 114.30	Lir 1800
\$ 47.50	Din. 1900	\$ 120.65	Lir 1900
\$ 50.00	Din. 2000	\$ 127.00	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodi v dinarjih ali v bilih dovoljujemo še boljše pogoje.

Izplačila v ameriških dolarjih

Za izplačilo \$ 5.00 morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.00	\$ 10.85
\$ 15.00	\$ 15.85
\$ 20.00	\$ 20.85
\$ 25.00	\$ 25.85
\$ 30.00	\$ 30.85
\$ 35.00	\$ 35.85
\$ 40.00	\$ 40.85
\$ 45.00	\$ 45.85
\$ 50.00	\$ 50.85

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

416 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Pod vaško lipo.

Piše kakor misli FRANK KERŽE

Kdaj bo svetovna vojna končana?

Ali ni to čudno vprašanje? Svetovna vojna je vendar končala na 11. novembra leta 1918. Vsak koledar ti kaže ta dan kot praznik za naše države. Uradni, banke — vse je zaprto na ta dan. Tudi posamezniki ga praznujejo. Imamo že skoro deset let velike krize z milijoni brez dela. Kaj se ne sliši lepše, če bi se reklo: praznujemo premirje, konec velike vojne?

Jaz ne vidim nobenega konca. Boj se nadaljuje na vseh koncih in krajih. Razlika je samo ta, da so nekatere države s svojo armado doma. Ampak doma ne z namenom, da se posvete mirnemu človeškemu delu. Doma zato, da se boljše pripravijo, oborožijo. Čakajo samo prilike, ki utegne priti vsak dan.

Če je vojna podobna človeški bolezni, potem ne moremo govoriti o zdravljenju, dokler ga ni. Svetovna vojna je bila velika operacija, od katere si telo še ni opomoglo in si ne bo tako kmalu. Vse boli, vse je nervozno, negotovo.

Končano imenujemo eno stvar, kadar se tako poravnava, da so prizadete stranke zadovoljne vračajo na svoj dom z namenom, da se posvete vsakdanjemu delu. Če pa gredo stranke z nevoljo v prsih in s sovraštvom v sren na dvoje, potem stvar ne more biti končana. Samo mal počitek je, katerega izkusa vsaka stranka porabi zase, da si opomore, da se okrepi.

Svetovna vojna se nadaljuje. Slednji dan pretresajo ozračje preteče vesti, zdaj od te, zdaj od one strani. Vsak dan si mislimo, da bo svet v novem krvavem plesu. In bil bi že davno, ko bi ne bila vojna t. t. v kateri nikdar ne več, ali boš dobil ali izgubil.

Baš te dni je znani Hitler začel z obiranjem tiste kosti, ki ji pravimo Avstrija. Ime pomenja dovolj žalostno zgodovino za slovanske narode, ki so stoletja trpeli, da je lahko uživala gospoda na Dunaju in Budapešti. Od nekdanje velike celote je ostalo eno veliko mesto, ki hira in umira v mali državi. Okoli njega je dosti hribov in gora — to je Avstrija. Eni pravijo: Avstrija bi bila morala ostati taka, kakršna je bila. Bila je potrebna za ravnovesje v Evropi.

Ti ljudje pozabljajo na zgodovino. Zakaj Avstrija ni bila naravna celota, ki bi se bila začela recimo kakor naše države. Avstrija je rasla z ropom in bojem. Veliko kraljestvo Otokarjevo je bilo vničeno od Avstrije. In njen vladar Rudolf Habsburški je poklical divjake iz Azije na pomoč, da so mu pomagali vničiti veliko slovansko državo.

Poljaki niso nikdar prišli svojevoljno pod Avstrijo. Dobrih sto let je od tega, ko so Rusi, Nemci in Avstrijci razdelili samostojno poljsko kraljestvo in pograbil vsak svoj kos.

Tudi Madžari niso prišli prositi, da bi smeli spadati pod Avstrijo. Ni še sto let od tega, ko so iskali svobode. In bili bi jo dobili, da ni bilo Hrvatov, ki so zatrli gibanje po svobodi hrepenečega ljudstva. In prav tisti Hrvati so danes, ki rušijo celoto, kateri pravimo Jugoslavija. Rušijo z vsemi močmi in če treba, tudi lažmi. Sam predsednik Hrvatske Matije je javno izjavil, da so Hrvati v splošnem bližji južnim Nemcem, kakor pa postavim nam, Slovincem. Kdo bi se ne smejal — če bi ne bili osli, ki to verjamejo.

Zadnji večji rop, ki ga je napravila Avstrija, je bilo leta 1908, torej le par let pred začetkom svetovne vojne. Tedaj je namreč okupirano Bosno in Hercegovino Avstrija anektirala kot del svojega ozemlja.

Kje je zdaj tista celota, ki smo jo poznali z imenom Avstrija? Ali smo postavili mi, Slovinci prišli rade volje pod Avstrijo? Bili smo premajhni, da bi bili kdaj kaj več šteli med velikimi narodi. In zato se nas ni dosti vprašalo. Bili smo kakor grajski konj, ki se ga včasih proda, včasih pa podari temu ali onemu.

Da nismo nikdar imeli sreče za Avstrijo — razven tiste umetno vcepilene ljubezni — nam pričajo veliki kmatski boji v šestnajstem stoletju. Ljudstvo je bilo premagano in njegovega vodjo Matijo Gubea so na slovesen način kronali v Zagrebu. Posadili so ga na železen, razbeljen prestol, posadili mu na glavo žarečo krono — in ljudstvo je ostalo vklejano.

To je samo nekaj zgodovinskih dejstev, ki morajo zapreti usta vsakemu, ki si upa tretiti o bivši Avstriji kakor kaki potrebi celoti. Sama lumparija je sestavila in držala do — Hitlerja. Zdaj je prišel on sam še po to kost, ampak koder je kost, tam je tudi nevarnost.

Nemci so bili glavni voditelji v svetovni vojni. Po začasnem premirju leta 1919 so se umakili za svoje meje. Od tedaj se pripravljajo. Ne kako bi poravnali krivice, ki so jih zadali civiliziranemu svetu, ampak kako bi se maščevali. Odpovedali so najprej plačilo vsake vojne odškodnine, spravili na površje svojega Hitlerja. Ta je vničil kos za kosom vse mirovne pogodbe, oborožil Nemčijo do zob in zdaj straši na vse štiri strani sveta. Četudi ni Nemčija izgubila skoraj nobenega ozemlja razven tistega dela, koder žive Poljaki, vseeno vpije in se dere, kakor da je bila najbolj prizadeta.

Izgubila je kolonije, katere zahteva zdaj nazaj. Zahteva pa še nekaj več: vse Nemce, koder žive. Ker imamo v naši Sloveniji nekaj stotin Kočevarjev, bo brez dvoma prišla zahteva, da se tudi te priključi Nemčiji.

Pravzaprav: ta zahteva je že tukaj. Pred nekaj časom je neki Nemec potoval po Jugoslaviji in opisal vse. To se pravi: vse, razven Slovencev. Te oziroma njihovo zemljo smatrajo Nemci za svoje. Je tako: kakorhitro bodo okupirali Avstrijo, pridejo v neposredno bližino Jadranskega morja. In da bodo prišli tudi do morja — če ne izlepa pa iz grda — ni nobenega dvoma.

Razdelitev našega ozemlja in naše domovine je taka: doli do Zidanega mosta pa tje do Benetk je tisti nemški most, katerega kažejo že nekatere mape. Mi pa — nas se ne vpraša.

Se tretja stranka je v ti igri, ki mislijo, da so strašno prizadeti. To so Madžari. Čutijo se strašno prikrajšani, samo zato, ker so jim pustili vse, kar je vsaj po večini madjarskega. Baje ne bodo nikdar odnehali. Hočejo imeti nazaj Slovence, Hrvate, Rumune in naše Prekmurce. Prišla mi je v roke neka angleška knjiga o teh zahtevah. Pisec je moral sicer priznati, da po teh deželah res ne žive Madžari, pač pa tuji narodi, kateri so pa baje "better off" pod Madjarsko.

To so torej bivše centralne oblasti s svojimi zahtevami. Priznala se jim je tudi Italija po

pregovoru: gliha vkup štriha. Fašizem in nacizem sta eno delo, razlika je le ta, da mu pravi Nemei Johann, Lah pa Giovanni.

Tam nasproti imamo tiste države, ki jim pravimo evropska demokracija. Sem spada pred vsem Anglija in Francija. Obe iščejo miru v Evropi in obe drago plačujeta za to. Bile sta zmagovalki v svetovni vojni, danes igrata vlogo premaganih. In te lumparije je vzrok pred vsem Anglija.

Anglija je država, kateri bi človek želel, da bi ji kdo začel vračati tiste pravice, katere je ona delila drugim. Mi vemo danes, da je Anglija zakrivila svetovno vojno, ker ni označila svojega stališča. Nemci so namreč za gotovo računali, da Anglije ne bo zraven. Anglija je pomagala, da je Italija dobila vse ozemlje, ki ji ni šlo ne po božjih ne po človeških pravicah. Anglija je mešetarila pri koroškem plebsu, da so Nemci dobili, kar je našega.

No, pa to je zgodovina. Kar se godi danes, je delo, ki ni še dovršeno. In godi se to, da Anglija skuša za žive in mrtve pridobiti usmiljenje pri Mussoliniju in Hitlerju, da zavaruje sebe. Kako se bodo potem pomnili na evropski celini, to je ne briga.

Človek se večkrat čuti, kako je to mogoče. In ne najde druge razlage, kakor da je Anglija s svojim ljudstvom tako stara, da ne more nikamor več ne s pametjo ne s telesom. Njena demokracija je hudo obrabljena. Ampak če človek pregleda malo njene predstavnike, pa vidi lorda tukaj, lorda tam, vmes pa kakoga viscontija ali sira. Angleška demokracija je torej jako v "zlatnih" rokah in je zmogljiva vsega, da le ona obdrži svoje.

In mi v Ameriki? Da so po premirju tako neurejene razmere na svetu, je vzrok Amerika. Wilson je bil tisti, ki je postavil znanih štirinajst točk in ameriška politična mašina je tista, ki je preprečila, da nismo delali tam, koder smo presilivali kri in postavljali principe. Še danes je najbolj popularno geslo: neke preč od vsega, kar se ne tiče Amerike.

Ampak se je tiče, pa še v prav veliki meri. Ni treba, da pride fašizem s svojimi armadami sem — najde kar tam dovolj tistih, ki so iz Amerike. In če bo delal z ujnimi, kar bo hotel — ne verjamem, da bo ameriški "hands off" kaj dolgo veljal.

Tako imamo danes fronte svetovne vojne: nekdanji premagane centralne oblasti z Italijo zraven — v ofenzivi. Nekdanje zmagovalec v defenzivi. Zavezništvo se umikajo, centralne oblasti napredujejo. Dokler je umikanje, ni bitke.

Do zdaj sem govoril o velikih — kaj pa mali? Kakor vselej in povsod: kdor je majhen, je pa majhen. Naj bo še tako dober, še tako priden, majhen je in ostane.

In v tem je tragedija evropskih narodov. Majhen nikdar ne ve, kdaj bo velikemu napotil ali odveč. Zato prosi, išče zaveznikov, preminja svojo politiko, stori vse, samo da reši sebe. Nemčija ima že načrte, da pobere ne samo vse do Jadrana, ampak da pozablja tudi svoja dva ali tri sosedje na severu. In najbolj tragičen je

položaj mlade Čehoslovaške, katere ni zakrivila drugega, kakor da je napoti vsenemškimi težnjami. Obdana je krog in krog s samimi sovražniki, med katerimi igra najbolj žalostno vlogo Poljska. Zakaj Poljaki so pripravljene vezati se s Hitlerjem ali Mussolinijem, ne pa s svojimi krvnimi brati Čehi.

Poljaki so enkrat zapili svojo svobodo in samostojnost. Naučili so se iz tega toliko, da bi se človek prav nič ne čutil, če bi se začela zgodovina ponavljati enkrat te dni. Zakaj niso jim napoti samo Čehi, ampak prav tako Malorusi, katerih je dobra polovica na Poljskem, a se jim v narodnem oziru godi primeroma tako, kakor nekdanji Slovakom pod Ogrsko.

Če govorimo o svetovni vojni, je naravno, da ne smemo izpustiti Rusije. Res je, da je ne moremo postaviti v nobeno zvezo, kar je tako nekaj novega in samostojnega, da res ne spada nikamor. Zakaj Rusija ni samo svetovna država — največja na svetu — ona je da nosi precej več: ona je ideja. In kot taka stoji brez kompromisa, sama zase v svojem velikem delu.

Sama zase? Ne docela. Delala je do danes povsod za svetovni mir in bolj radikalnega zdravila proti vojnem se ni bilo do danes, kakor je bil predlog Litvinova: preprečite vojno s tem, da odpravite orožje.

Rusija je danes mistična sila: nikdo ne ve, kako velika je in kako močna. To je edino, kar drži nazaj Hitlerja. Po svojih ovadulih sicer lahko vse dobro iznajde, kakšna je ruska vojna moč, kako je oborožena, koliko aeroplanov ima in drugo. Ne more pa pronači, koliko Rusov je — v Hitlerjevi domeni sami.

Zakaj ideja je kakor zrak: vidiš ga ne, čutiš pa povsod. Ideja živi sto in tisoletja ter čaka samo priliko, da stopi v življenje.

Kaj bi dala danes Hitler in Mussolini, ko bi se dalo spraviti s sveta to, kar živi v Rusiji? Kako težko jima mora biti, ko študirata po stenah mape svojih uspehov. Same zmage na desno in levo. A med zmagami od desne in leve se vije kakor neviden duh ideja velike Rusije. Mrzel pot jima stopa na čelo in vprašujeta se zaman: le kako bi. Za vse je nekaka rešitev, le za to ni nobenega zdravila, nobene pomoči, kar je v Rusiji.

Tako imamo še vedno nadaljevanje svetovne vojne. In končana ne bo prej, dokler ne bodo vse prizadete stranke dobile vsaj trohice tistega, kar jim gre. Nekdanji svetovni Wilsonovi štirinajst točk počiva med mrtvimi. Baš letos je minilo osmega januarja dvajset let, odkar so zagledali beli dan. Ali se jih je kdo spomnil?

In dete teh štirinajst točk — Liga narodov? Jaz ne vem, kaj more biti bolj mrtvo, kakor je Liga. Zakaj njeno življenje je bilo izposojeno od drugih, darovano. Kakorhitro so ga začeli jemati, je Liga ležala na kup. In danes je kvečljivi še — nagrobni spomenik ljudem, ki so dobro mislili.

Kljub vsem temnim oblakom pa ne mislim, da bo kje prišlo do kake večje vojske recimo, kakor je bila svetovna pred premirjem. In vzrok? Velika ideja v veliki Rusiji.

Peter :: Zgaga

Večkrat mora človek jako pametno govoriti, če hoče prikriti svojo neumnost.

Politična glasila je treba čitati zelo previdno.

Tisto, kar čitaš v glasilu ene stranke, je zlagano.

Tisto, kar čitaš v glasilu druge stranke, pa tudi ni res.

Saj menda veste, kakšen je noj? Noj je čudna ptica, ki ima dolg vrat, dolge noge, krana peresa v repu, žleodec pa tak, da mu ga ni para. Nojev žleodec prehavi steklo in želblje, in vse mogoče druge stvari.

V zverinjaku sta stala pred nojevo kletko mož in žena.

— Ah, njegova peresa bi rada imela! — je vzdihnila ona.

— Jaz pa njegov žleodec, — je pristavil on.

Otroci imajo drugačne nazore o svetu, kot jih imamo mi starejši ljudje. Otrok zre v svet z drugačnim pogledom, njegovo mišljenje je usmerjeno v povsem drugo smer.

Tako je naprimer učitelj vprašal učence.

— Povej mi Janezek, katere žival se plazi po trebuhu?

Janezek je nekoliko pomislil, nato pa moško odvrnil: — Bolha...

Sicer je pa današnja mladina nasploh prezgodaj dozorela. Nekateri doganjajo da je to prav, drugi pa zatrjujejo, da je narobe.

Postarna teta je prišla v mesto ter je bila vsa vesela sestričnih otrok. Tudi otroci so jo radi imeli. Posebno devetletni Tonček.

Ko sta nekega večera sedela pred hišo, jo je otroko-zaupno vprašal:

— Kako, teta, da nimaš nič otrok?

— Storklja mi jih noče prinesiti, — je rekla teta.

— No, — se je zamislil fantek in rekel: — Dokler boš v storkljo verjela, jih res ne boš imela...

Par dni po poroki...

On jo je vzel zastran mladosti in lepote; da je treba v zakonu tudi jesti — na to ni niti pomislil.

Ona je kuhala, kot je pač vedela in znala. Ko je prvič pokusil njeno jed, mu je kar zvilno žleodec.

Naslednjega dne se je v gostilni navederjal in rekel ženi, da mu je zdravnik prepovedal vsako jed.

Ženica ga je pomilovala in kuhala in kuhala.

Ko pride tretjega dne domov, je mislil, da se bo v solzah utopila.

— Kaj ti je? Kaj ti je, za božjo voljo? — jo je presenečen vprašal.

Debele solze so ji tekale iz oči, ko mu je pripovedovala: — Vedno sem skuhala, pa je prišla mačka in je vse požrla.

Globoko je vzdihnil. Ženo je imel rad, pa tudi mačka se mu je smilila. In je potolažil ženo z besedami:

— Nič ne jokaj, nič ne bodi žalostna. Ti bom pa drugo mačko kupil.

V Združene države je pred kratkim dospel slavn francoski slikar ter rekel, da bo slikal lepe ameriške žene.

Ne vem, kako ga bodo Amerikanci sprejeli in kako bodo zadovoljne z njim.

Amerikanke, lepe in grde, stare in mlade, se namreč znajo same prav dobro slikati.

VABILO NA VESELICO!

SLOVENSKI DOM, INC.

Little Falls, New York

PRIREDI

... VESELICO ...

na PUSTNO SOBOTO, 26. FEB. ZVEČER

VSTOPNINA 25c ZA VSE ODRASLE, OTROCI PROSTI

IGRALA BOSTA DOMAČA HARMONIKARJA

SESVIRALO SE BO BREZPLANO TUDI MALO PRIGRIZKA.

— ZA DOBRO PLAČO BO PRESKRBJENO.

VABLJENI STE VSI SLOVENCI in SLOVENKE ter prijatelji iz mest in okolice, da se po možnosti udeležite. — Člani Slovenskega Doma, Inc., imajo kupiti tikete pri odboru. — Torej na svidenje!

Fr. Maske.

Vesele in žalostne vesti iz slovenskih naselbin

PREDPUSTNA VESELICA V NEW YORKU

Kmalu bo postni čas. Še dva tedna, pa bo vse mirno in tiho v naših dvoranih do Velike noči. Predpostni čas je najbolj pripraven za veselice in ples, ker v postnem času človek pušča posvetne reči pri miru in premišljuje verske resnice.

Tako bo tudi pri nas v velikem mestu New Yorku. Še enkrat v predpostnem času se bomo veselili in sicer pri plesu, ki ga priredi Oltarno društvo slovenske fare sv. Cirila v nedeljo 27. februarja v cerkveni dvorani na Osmi cesti v New Yorku. To bo zopet ples narodnih noš. Lansko leto smo imeli tak ples. Naša dvorana je bila nabita polna, in vsi, ki so se udeležili, so bili zelo zadovoljni. Večina udeležencev tistega plesa je bilo oblečenih v narodnih nošah. Tako bo zopet pri nas 27. febr. in vsi, ki imajo narodne noše, so naprošeni, da se oblečejo v nje in pridejo v našo dvorano. Veliko smeha in veselja bo pri nas takrat.

Naše novo Oltarno društvo je že priredilo tri veselice, in vsakokrat je bila naša dvorana polna. Ni čudno. Naše vrle ženske znajo in razumejo, kaj je potrebno za razvedrilo in zato delajo in se trudijo, da je

vse v najboljšem redu za naše udeležence. Tako bo tudi letos pri tej veselici. Ženske so nam obljubile, da bo vse dobro skrb. leno; okusne klobase, dobre potice in flancati, pri bari pa okusno vino in pivo. Za ples bo skrbel dobra in živahna slovenska muzika. Edino, kar nam zdaj manjka, so farani in prijatelji slovenske fare v New Yorku in smo prepričani, da se bodo vsi Slovenci v New Yorku, Brooklynu, New Jersey in okolici udeležili tega plesa, tako da bo naše veselje popolno.

Naj bo to osebno vabilo vsakemu Slovincu v tej okolici. Ples se začne ob 5. uri popoldne 27. februarja v slovenski dvorani na Osmi. Večerali boste lahko kar pri nas v dvorani vam ni treba pripravljati večerje doma. Na veselo svodenje.

Fant od fare.

DELAVSKE RAZMERE IN PREDPUSTNE ZABAVE

V naših krajih se delavske razmere čim dalje bolj slabšajo. Majne delajo k večjemu do tri dni na teden. Fabrike tudi odpustajo ljudi. Na Langelatu, je American Zinc and Chemical Co. zaprla že drugi "furnes" tako, da je veliko ljudi prišlo ob zaslužek. Kapitalisti ne vprašajo nič, kako se bodo ljudje preživeli.

Izgleda, da lezemo po kapitalistični volji še v večjo krizo, kakor je bila poprej. Kakor drugod tako tudi pri nas. Intimo vsi enega boga in enak boj za življenjski obstoj.

Nekatera društva prirejajo veselice, druga spet nič. Po navadi več društev priredi veselico en in isti večer, ter s tem škodujejo drug drugemu.

Društvo Glas Naroda št. 89 v Midway, Pa., je priredilo veselico v soboto večer dne 12. februarja. Druga društva pa ravno isti večer, tako da so bile veselice vse povsod. Videli sem več prijateljev, kateri so šli mimo drugih veselice in so prišli k nam.

Tem potom se zahvaljujem prijateljem iz Ambridge, Primrose, Cherry Valley in od drugod, kateri so se naše veselice v večjem številu udeležili ter so nam s tem pripomogli do boljšega uspeha. Zahvalim se tudi družini Johna Pirha iz Edwardsville, Ill., kar štirje so se udeležili naše veselice. John, povabim te tudi na prihodnjo veselico. Le pridi, da se malo pozabavamo, kot dvajsetletni prijatelji!

Dne 1. febr. sta tukajšnja podjetna rojaka Frank in Anton Urbančič kupila prodajalno specerijskega blaga od tvrdke Butler Co. ter sta jo odprla pod firmo Butler Urbančič Co. na Lincoln St., v McDonald, Pa. Rojake se tem potom obvesča, ter prosijo, da se pogosto oglašajo v tej trgovini. S tem potom podpirate domače podjetje. Tam boste vedno najljubnejšo sprejeti in še boljše postreženi, kakor kje drugod. Torej rojaki držimo se gesla: "Svoji k svojim!"

Pozdravljam vse naročnike.

John Žust.

O DELAVSKIH RAZMERAH IN SMRTNIH SLUČAJIH

V Veroni, Pa., je z delom jako slabo in mislim, da je tudi drugod tako. Kapitalisti skrbijo, da mora delavec biti vedno v pomanjkanju in mu ne puste dalje, kakor iz luže v blato.

V Veroni ni šapa delala od 1929 do lani. Lani so jo popravili in so bili vsi Verončani veseli ter tudi jaz, ki sem bil v Pittsburghu, kjer sem delal pri isti družbi. Mislili smo, da bomo lahko delali vsaj pet let, ali na žalost je bilo samo pol leta in so skoro vse odslovili. Samo nekatere še mučijo notri, da ne moremo ne živeti ne umreti. Tako je z našo Verono.

Tudi nesreče ne počivajo. Tukaj je nemila smrt ugrabila dva Slovence v 14 dneh. Prvi je bil Mr. Andrej Bartoša, star 55 let, drugi pa Frank Dolas, mlad fantič, star 12 let. Prvi zapušča ženo in dva sinova, drugi pa očeta, mater dva brata in tri sestre.

Žena Mr. Bartoša bi rada zvedela, kje se nahaja Anton Hrenovec. Pred štirimi leti se je nahajal nekeje v New Yorku v bolnišnici.

Naj zavrženkrat zadostuje. Imam preveč trudne roke, ki ne morajo več pisati. Bom pa drugič kaj več napisal.

S pozdravom vsem čitateljem Glasa Naroda,

Marko Frankovich,
Verona, Pa.

Ob 40-Letnici

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki

beleži in nudi v obeh oddelkih:

IMOVINA — \$2,254,385.93

ČLANSTVO — 22,954

NAPREDEK v zadnjem letu 2593 članov

ŠTEVILO društev 187

PRAVILA — Sodobna in moderna

POSLOVANJE — V soglasju zadovoljstva

KAMPANJA: V marcu, aprilu in maju

ZAVAROVANJE: Šest različnih certifikatov

KONČNO: Če niste še dovolj zavarovani, pristopite k najboljši, svobodni in bratski organizaciji v Ameriki.

GLAVNI STAN IN LASTNI DOM:

ELY, MINNESOTA

Slovenski farmerji v Ameriki

PRODUCENTJE MLEKA SE ŽELE OSAMOSVOJITI

Dne 5. februarja smo imeli v Fly Creeku farmerji svoj veliki dan. Postavljen je bil namreč temelj unijski mlekarne. Iz Albany, N. Y., in od drugod so dospeli govorniki, ki so s predavalskimi besedami poudarjali, kako velikega pomena je to za nas.

Kakor znano, smo bili farmerji zaštrajkali in začeli pristopati k uniji, kajti kompanije so nam tako malo plačale, kajti ljudem se ne da zlepa dovedati, četudi gre za njih lasten dohodek. Vršila so se razna zborovanja, radio je bil skoro neprestano v akciji, ljudje so se pa vseeno obotavljali. Ni in ni se jih hotelo prijeti, dasiravno bi imeli od tega dobiček.

Vsaka reč gre do gotove meje. Zbralo se je torej nekaj uglednih mož in so začeli agitirati za unijo. Spočetka je bilo težko, kajti ljudem se ne da zlepa dovedati, četudi gre za njih lasten dohodek. Vršila so se razna zborovanja, radio je bil skoro neprestano v akciji, ljudje so se pa vseeno obotavljali. Ni in ni se jih hotelo prijeti, dasiravno bi imeli od tega dobiček.

Senatorica R. F. Gravas je izjavila, da si je v Albany že dosti prizadevala v ta namen, slednjič je pa sprevidela, da farmerji drugače ne bodo nič dosegli, če se ne bodo organizirali. Edino v organizaciji je moč, edino v organizaciji nam je napredek zagotovljen.

Ustanovljena je bila unija, in farmerji so zaštrajkali. — Štrajk se bo nadaljeval, dokler ga ne prepove glavni stan unije.

Po raznih krajih so začeli graditi unijske mlekarne. Tu, tukaj se je nekaj mož, ki se dosti žrtvujejo, zavzelo za to idejo.

Predsednik mlekarne je slovenski farmer Mr. Felix Rode, ki je dobro znan našim rojakom. Šel je v New York ter sklenil pogodbo s Consumers League in sicer za dobo petih let za vse mleko, kar ga bo šlo iz te mlekarne.

Zdaj vozi unijsko mleko Mr. Frank Trinkaš trideset milj daleč. Tudi on se dosti žrtvuje za to koristno stvar in z njim vred še več drugih mož, ki so vedno za napredek tukajšnjih farmerjev. Marsikatero morajo sicer preslišati, toda vsi njihovi napori bodo nekoč s sijajnim uspehom zadostno poplačani.

Ampak to še ni vse. Obeta se nam tudi tovarna za konserviranje. To bo lep napredek. Kakor slišim, se tudi v Cherry Valley in v Roseboom zanimajo za unijsko mlekarno. Tam je dosti zavednih mož, ki bodo nedvomno dosegli svoj cilj. Toda hitro se je treba lotiti, kajti železo je treba kovati, dokler je vroče.

Ne vem pa, kako je kaj v Worcesteru, N. Y. Svoječasno so zadrževali, da so 100 odstotno unijski, sedaj se pa nič ne sliši o njih. Upati je, da bodo dobili korajžjo. Korajžja velja. Zdaj je čas, da se farmerji zdramijo, ko vendar vsakdo lahko na svoji koži občuti, kako nas izkoriščajo. — Kompanijisti se valjajo v bogastvu, farmerji pa niti toliko ne privoščijo, da bi pošteno živeli.

Predsednik Dairyman's League ima stotisoč dolarjev plače na leto. — Dragi farmer, kolikokrat si moral kravo pomoliti, da so se natekli ti sisočaki! Drugi uradniki imajo po 60 in 40 tisočakov na leto.

Nekateri farmerji so pa tudi taki, da jim je samo za čast. Če kompanijski zastopnik z njim lepo govori in mu da kakšno darilec, pa se mu zdi, da je v devetih nebesih. Ej, prijatelji, kompanija ne da nič zastojati. Za vse, kar da, je že dobila ali pa bo dobila od farmerja desetkrat nazaj.

Ako farmerja doleti nesreča, mu kompanija ne bo nič pomagala, če bomo pa farmerji združeni, se lahko vedno zanašamo na medsebojno pomoč.

Vreme imamo razmeroma lepo, kljub temu pa že težko čakamo pomladi. Prej pa mora priti seveda še sveti Matija, ki bo led razbil ali ga pa napravil Snega še ni, pa vemo, da ne bo brez njega.

Pozdrav vsem zavednim rojakom!

Frances Terček
Fly Creek, N. Y.

NAROČITE SE NA "GLAS NARODA" NAJSTAREJŠI SLOVENSKE DNEVNIKE V AMERIKI

KJE JE — ANTON HRENOVEC? — Helena Hrenovec išče svojega sina Antona Hrenovec, po domače Brkinovega iz Podgraja. — Prosi vse rojake, ako kdo ve kje se nahaja, naj sporoče na naslov: — MARY BARTOŠA, 522 W. R. R. Ave., Verona, Pa. (3x)

SLABI CASI JIM NISO KALILI VESELJA

Lansko poletje sem imel opraviti s turisti. Bili so od vseh strani: od Californije pa do Maine, od Manitobe do Texasa, od Floride pa do Quebeca. Raznovrstna družba.

Zelo prijetno in zanimivo je bilo razgovarjati se s tako vrsto ljudi. Marsikaj so vedeli povedati o različnih krajih in o raznih dogodivščinah s svojega potovanja.

Seveda so tudi hoteli vedeti, kako se imamo v naši pittsburski okolici.

— Izvrstno, — sem dejal — tovarne in majne obratujejo s polno paro. Delavci primeroma dobro služijo, ker so dobili unijo in povišanje plače brez kakih večjih štrajkov. Trgovina je oživela in farmerji se veselijo, ker so letos dobili pridelek kakoršnega niso imeli že desetletja, in kar je glavno, za vse dobe tudi primerno ceno.

Da, — sem takrat pogosto omenil — zdi se mi, da je vse nekako predobro, da bi moglo dolgo trajati. Nisem pa domneval, da se bo moja slutnja tako hitro vresničila.

Kmalu po tistem se je pričelo rušiti. Najprej na Wall St. in potem se je gnoloba obstoječega reda hitro razpasla po celih deželah. Sedaj nas zopet tišči mora depresije in s skrbjo pričakujemo, kako in v katero smer se bo vse to zaobrnilo. Obzorje nad celim svetom je zagrnjeno v temne oblake, ki ne vemo, kaj nam obetajo: ali blagodajen dež, ali — kar je bolj verjetno — uničujoč vihar.

O praznikih smo seveda potisnili vsakdanje skrbi na stran ter smo jih obhajali dokaj brezskrbno, da, celo razposajeno.

Na novega leta dan pravi John:

— V Cannonsburgu imajo danes popoldne igro in tam se precej dobro igrajo. Kaj ko bi šli nekoliko tja pogledat?

Močno sem bil naklonjen in nič kaj razpoložen. Skušnjava je bila pa precejšnjava, posebno ker sem vedel, da se bom tam zopet lahko sešel s svojimi znanci in prijatelji.

Koliko časa se pa bomo zamudili, sem hotel vedeti.

— O, tam bo velika stvar, — pravi John.

— Ples po igri, prosta zabava ter vsakovrstna jedaja in pijača. Toda mi ne bomo vsega čakali, po igri takoj odidem.

Res smo videli igro ter potem še marsjak drugega. O, saj pravim! Na novo leta obljube delat, ko ga pa takoj prvi dan polomiš.

No, pa je bilo v splošnem zelo prijetno. Igra zabavna in čudovita. Pomislite: Zrela, premožna, in možitve željna devica, šest zaslužljive snubačev, izkušena ženitovanjska posredovalka in prebrisan posredovalec, pa so tako drug drugemu podirali, da se je ko nečeno vse razdelo.

Po velikem trudu izbrani ženin — velik pečlar — jo je zadnji trenutek pobrisal skozi okno — neznano kam.

Velika dvorana je bila napolnjena, obširni spodnji prostori so bili pa prepolni. Cannonsburg ima nekako privlačno silo in tam je vsaka prireditelj vedno dobro obiskana. Pri takih prilikah je menda povsod in vedno približno enako. Začetkoma nekako prisiljeno in nerazpoloženo, toda polagoma se začne oživljati, dokler ne pride do tistega blagodarnega razpoloženja, ko človek pozabi vse težkote in telesne težave, ko le duh deluje ter se ziblje v onem brezskrbnem razpoloženju, da pozabi človek vse vsakdanje skrbi ter je dovzeten le za prijet-

no stran življenja.

Priča sem bil naslednjemu prizoru in razgovoru:

— Hello, Frank — je zaklical možak srednje starosti od bare nekega novodošleca, ki se radi gneče ni vedel kam dati. — Ali si tudi ti prišel?

— Hello, Joe — je odzdravil drugi, — seveda, včasih je treba iti pogledat naokrog, kako se imajo ljudje kje drugje. No, saj radi mene še ne toliko — se je izgovarjal — pa žena gre rada včasih ven. Saj več kakšne so, če ji tuhtam ne ustreže, potem pa sitnari.

Joe se je s prijateljevimi nazori glede žensk popolnoma strinjal. Medtem sta naročila pijačo, obrnila pogovor na delo, o bosih, politiki, kaj da ni prav in kako bi bilo bolje.

Čez par ur sem zopet naletel na isto dvojico. Bila sta kot prerajena. Obrata sta imela zadovoljeno žarela, kretala sta se živahno in oči so se jima zadovoljno iskrale, ko sta zrla okrog na enako dobro razpoloženo množico.

— Veš kaj ti bom povedal, Joe — pravi Frank — včasih je pa le dobro, ako človek nekoliko stopi ven. Pozabiš na vse težave, na majno, boso in depresijo. Veš, ravno tako se počutim, kot v mladih letih, ko smo še fantovali.

— To ti pa rad pritrdim, — pravi Joe — saj smo fantje, pa še kakšni.

— Ako smo fantje — se je navdušil Frank — potem bomo pa eno zapel!

Ponosno se je vzravnil, prisa so se mu napela in iz grla je mogočno zadonela: "Pod klančkom sva se srečala..."

Joe "počez" par basov in kontrabasov je bilo tudi takoj v krogu in kmalu je bilo vse ozračje polno najbolj ginitivnih čustev. Ni bilo dolgo, in naletel si na vseh koncih na skupine, ki so si z našo lepo pesmijo dajale duška prekipelajoči razigranosti.

Dne 11. t. m. so tukajšnji rojaki priredili poslovilni večer Andreju Pangerciču, in njegovi družini. Odpotujejo na farmo v Minnesota, odkoder so prišli semkaj leta 1928.

Bil je prijeten večer in prostor pretesen, toliko njegovih prijateljev se nas je bilo zbralo oni večer. Andrej in njegova soproga sta bila namreč tukaj zelo priljubljena. Njegovi trije tukaj živeči bratje, njih žene in prijatelji smo jih skušali odvrtiti od tega koraka, toda brezuspešno. Andreja pač vlečejo spomini nazaj v kraje, kjer je preživel svojo mladost, fantoval in si tudi izbral svojo življensko družico, ki je hčerka mirle Minnesote.

Ker je Andrej izkušnen farmer, upa, da bo tam uspel, in mi mu iskreno želimo sreče.

Poročila se je Mary Krane, najstarejša hčerka znane Kranec družine na Musse, Pa., z Herbertom J. Haym iz Philadelphia, Pa. Mladi par bo stanoval v Philadelphiji, kjer je ženin zaposlen kot artist. Mary je šla nekoliko predaleč od nas. Bila je ponos očeta, materi kot zaupna prijateljica, sestram in bratom kot druga mati, in tudi njeni mnogoštevilni prijatelji jo bomo pogrešali. Vsi ji pa želimo obilo sreče.

V. P.
Cliff Mine, Pa.

ŽALOSTEN SLUČAJ

V nedeljo 23. januarja je rojak Pavel Zupančič v Irwin, Pa., praznoval svoj 75. rojstni dan, v ponedeljek zvečer 24. januarja pa je zaspal za vedno. Doma je bil iz Vartach, fara Kolovrat.

ODPRITE OBE
POSODI...

KO SE
IZNEBUJETE
PREHLADOV!

"Unča preprečbe je vredna funt zdravljenja." In kaj more biti bolj preprosto, bolj prijetno kot zaščiti se proti prehladam s pitjem svežega mleka? Ima alkalijsko reakcijo in njega množina vitaminov A... protinfektivnega vitamina... pripravi vaš sistem za več prihodnjih mesecev, da se lažje protivate pretečim prehladom.

Če torej hočete to zimo manj kihati in njuhati, začnite sedaj s tem načinom zdravljenja. Vašemu dnevnemu obroku je treba samo dodati čašo ali dve mleka. The Bureau of Milk, Publicity, Albany.

THE STATE OF NEW YORK

Slovenska Gostilna
NEW RIDGEWOOD PALM
GARDEN
FRANK MIHELICH, Lastnik
489 Onderdonk Avenue cor.
Greene Ave., Ridgewood
PLES vsak ČETRTEK - SOBOTO - NEDELJO
POSLUŠAJTE VSAKO SREDO OB 6:30 POPOLDNE MIHELICEV
RADIO PROGRAM PO POSTAJI WMBQ

Slovenci v Kanadi

SLEPAR JE NAŠEL RODOVITNA TLA

Prosim cenjeno uredništvo, bodite toliko uslužni in ponatistite te vrstice v vašem Glasu Naroda. Žal mi je, ker vam ne morem poslati kaj bolj zanimivega, kot bo ta dopis, toda mogoče mi bo še kdo hvaležen za to poročilo.

Vi veste, da smo v tuji deželi med tujimi ljudmi. Sleherni naš človek bi se moral tega zavedati, a žalibog, nekateri ljudje hočejo živeti brez dela, brez skrbi za obstanek in pohlep po denarju jih zapelje na stranska, slaba pota.

Gotovo je že mnogim znano o sleparski aferi Karola Karasa, rojenega Hrvat, in par let živčnega v Novem mestu na Dolenjskem. Dan za dnem se čuje o novih žrtvah, ki jih je nesramni lopov osleparil. Karol Karas je bil kupil v Kanadi nekakšen "claim" po našemu rečeno — zemljo. Na ta "claim" je zbiral kompaniste, da bi z združenimi močmi odprli zlato majno. Pravil je, da dotična majna že obratuje in da jo je dal preiskati po dobro izvedenih inženirjih. Pravil je, da se nahajajo v njegovi zemlji bogate žile rude, zlata, nikla in bakra.

Premeteni slepar je stopil v zvezo z nič vrednim inženirjem in advokatom, ki sta mu pomagala s ponarejenimi pismenimi dokazi, katere je nam kazal, da je resnica, kar govori.

Ker je na težko ujeti prvga ptica na limanice, se je poslužil zvijače. Pridobil je nekaj naših ljudi, da so šli z njim k advokatu in s svojim podpisom potrdili, da so stopili v to kompanijo, in seveda tudi potrdili, da so mu izročili vsoto \$400, katerih pa v resnici niso dali. Te listine je Karol Karas potem kazal nam drugim, rekoč: "Na, pogledaj, če ne verjameš, ta je plačal, ta je dal, in ta tvoj prijatelj je že tudi v kompaniji. Ti so vedeli, zakaj in na kaj so dali."

In tako naprej je govoril ter ljudem zidal gradove v oblake. Njegovemu lepemu govorjenju nas je res nasedlo precejšnje število.

Kolikor mi je dosedaj znano, mora biti prizadetih že 30 takozvanih "kompanistov." Nekaj v Kirkland Lake, v Timmins, Sudbury, in Noranda. Par farmarjev nas je oskudil tu v Beamsville in v Niagara Falls. Nekaj nas je dalo po \$400, nekateri tudi po \$800 in za enega vem, da je plačal \$1.500. Prepričali smo se, da je vseh zadovoljen tudi \$200.

Nekateri so mu dali po \$100, kakor je pač naneslo. Vendar smo vsi enaki kompanisti Karasove zlate majne, katere ni in je nikoli ne bo.

Ker pa smo želi zelo dvomljive stvari o njem, sta se šla informirati dva naša farmarja iz Beamsville v Toronto k advokatu, na katerega se je denar pošiljal in za katerega je rekel Karas, da bo informiral kompanijo. Toda o denarju ni bilo sledu.

Da je vse goljufija, sta se prepričala še v Mining Parliament Building v Toronto. Teden pozneje se je vršila sodnijska razprava proti Karasu. To je bilo začetkom meseca decembra lanskega leta. Toda Karas in drugih njegovih pomagancev ni bilo k razpravi.

Tako se dela s tujerojenim ljudstvom.

Na tej sodnijski razpravi sta dva moža prisegla, da sta videla, da je Karas pošiljal denar na ime advokata v Toronto, kar pa je advokat zanikal, češ, da ni prejel nobenega denarja od Karasa.

Pršli smo na sled še drugim njegovim sleparijam, toda bi vzelo preveč prostora v listu vse popisati.

Ako kateri želi še več informacij ali dokazov proti Karasu, naj se obrne na Mining Parliament Building v Toronto, Ont. Vem, da meni ne bo s tem mojim dopisom nič pomagano, toda upam, da kolikor mogoče zapremu temu brezsrčnemu lopovu pot do naših ljudi.

Pazite Slovenci, Hrvatje in vsi Jugoslovani, komu zaupate svoj težko prislužen denar. Želim, da bi se nikdar več ne

S SKRAJNEGA SEVERA.

V prigibu vam pošiljam za pol letno naročnino ter Amerikansko-Slovenski Koledar na leto 1938 — piše G. Mihelich iz Bourlamaque, Can. Želim vsem čitateljem lista srečno in uspešno leto 1938.

Ko imam vedno priliko, vas prosim, g. urednik, za malo prostora v listu, naj opišem površno kako se imamo pri nas.

Tisko, kar mi — pravimo "s trebnikom za kruhom" nas je privedlo sem visoko na sever te zemeljske krogle. Zime imamo polnih 7 mesecev, katere držijo od 15 do 50 stopinj pod ničlo.

Zelo ugodno za smučarje, pa jih je malo videti. Ljudje se poslužujejo pasjih vpreg. Osem psov, vpreženih v sanke, te vozi po pušavi do 100 milj daleč v drugo naselje. Naša naselbina je mesto, kar je vredno upoštevati. Komaj 3 leta je, od kar so ljudje pridrvili sem kot Izraelci v obljubljeni deželo. Tukaj so bogati zlati rudniki, katerim je bodočnost zagotovljena. In tako koplje mo in odkrivamo suho zlato, samo žalibog, malo za nas.

Slovencev nas je tu v tem kraju okoli 50. Društva, koliko mi je znano, nimamo. Treba bo se zavzeti, da pridemo skupaj ter se pogovorimo saj Slovenci smo po naravi družabni. Pred tremi meseci nam je privozil prvi vlak, tako da smo dobili boljšo zvezo z ostalim svetom.

G. Mihelich.

LORD BEAVERBROOK SE VRAČA.

Poznani angleški lastnik časopisov, lord Beaverbrook, ki se je mudil nekaj časa v Kanadi, in se sedaj preko Združenih držav vrača v London, je pohvalil stališče angleškega ministrskega predsed. Chamberlaina v sedanji angleški krizi.

Rekel je, da je zelo zadovoljen, da je parlament dal Chamberlainu zaupnico v sporu z vnanjim ministrom Edenom, ki je odstopil.

Beaverbrook je rekel, da nikar ne misli, da bi Chamberlainova sedanja politika pomenila popušcanje proti evropskim diktatorjem.

PESEM RUDARJA

Poslal G. MIHELICH

Nevarno je povsod življenje, povsod preti tisoč pogub, a tako ni nikjer trpljenje kot tvoje je, rudar preljub.

Tja doli v črne globočine Te vedno vodi strma pot; med črne skale in pečine si s trdom koplješ nov dohod.

Za Tebe solnce nič ne sije, za Tebe zvezde ne gore, le tema Tvoje jame krije, za Tebe ni noči, ne dne.

Ti ne poznaš zelene trate, Za Tebe polje ne zori, Tam doli ni gorice zlate in vrt dišeč Ti ne cveti.

Za Tebe ptice ne žgoliijo, poteček bister ne šumlja, pečine Tvoje le molčijo, v njih pesem sladka ni doma.

čulo, da bi se naš rojak ukvarjal s tako umazano obrtjo.

Omeniti moram, da se je "Kanadski popotnik" zmotil, ker je voščil Karasu srečno novo leto 1938, ker za takega brezvestnega lopova bi bilo boljše, da bi ga ne dočakal.

Naj končam. Pozdravljam vse Slovence in Slovenke širom Kanade in Združenih držav.

Mary Peeck, Beamsville, Ont. Can.

PORT HOPE, ONT.

Brez časopisa ne morem biti ravno tako ne kot brez cigarete. Najprej pregledam prvo stran, potem zadaj listek, nato pa dopise. Tako dobim vedno koga, ki mi je še znan iz prejšnjih časov.

Hvala Mr. Keržetu za članke, ter hvala tudi Mr. Ručigaju za take dopise. Žalibog, ker jaz Mr. Ručigaja ne poznam osebno. No, saj ni tako daleč od tu, komaj kakih 30 do 35 milj. Tu smo trije Slovenci in večkrat gre kateri skozi Oshawa v Toronto. Ako bom jaz katerikrat šel, ga morda najdem tam in ako bo čas dopuščal, se bova kaj pogovorila.

Pozdrav!

Math. Zobec.

ZAHVALA

Moja žena Mary Debelak, ki se je nahajala v Sudbury St. Joseph's Hospital, in jaz njen soprog, se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so jo obiskali, za vso dobroto in naklonjenost.

Tisočera hvala vsem skupaj!

Louis in Mary Debelak Creighton Mine, Ont.

Spoznala je, da TRINERJEVA ANGELICA pomeni zdravje.

"Milwaukee, Wis. — Trinerjeva Angelica je zares napravila čudeže. Bolje se počutim, bolj izgledam hitro zaspi in ter spim trdno. Mrs. M. T." Če vam živi nagajajo, pijte Trinerjevo Angelico. Ki uživa sloves brezprimerne želodčne tonike že 47 let. Iz vašega sistema bo izčistila nabrane strupe. Vas glavobol, neprehrana, potrtost vsled utrujenosti in druge silne bolezni, ki jih povzročajo želodčni neredi, bodo izginile. Še več! Vsled reda v črevesju boste manj dovzetni za prehlade in druge bolezni. Trinerjeva Angelica je prijetno zdravilo, deluje milo brez sediranja ali drugih nevarnih znamenj. Pri vašem lekarnarju ali naravnost od Joseph Triner Corp., Chicago, Ill.

Slovenske novice

LJUBLJANSKI ŽUPAN DR. JURIJ ADLEŠIČ PRIDE V AMERIKO.

Uradno se poroča iz Ljubljane, da obišče Ameriko ljubljanski župan dr. Jurij Adlešič, glavni predstavnik bele Ljubljane. Župana je povabila organizacija Jugoslov. kulturnega vrta, da prisostvuje slavnosti otvoritve Jugoslovanskega kulturnega vrta, ki se vrši v dneh 14. in 15. maja v Clevelandu.

G. župan je sporočil odboru Jugoslov. kulturnega vrta: "Izvolite sprejeti mojo najlepšo zahvalo za Vaše ljubeznivo vabilo od 3. novembra 1937, s katerim ste me povabili, da se udeležim v imenu mesta Ljubljane slavnostne otvoritve Jugoslovanskega kulturnega vrta v Clevelandu.

Vašemu prijaznemu vabilu se želim odzvati in priti osebno

na vaše slavnostne imenoma prestonice Slovencev, mesta Ljubljane.

Z odličnim spoštovanjem, Dr. J. Adlešič."

Opozarjamo vso slovensko javnost in upamo, da pridejo naši rojaki širom Amerike v Cleveland, da skupno praznujejo veliki dogodek v zgodovini ameriških Slovencev, ko bo predstavnik stolnega mesta Slovenije navzoč na slavnosti otvoritve Jugoslovanskega kulturnega vrta, katerega je naš narod z velikimi žrtvami končno dovršil.

Jože Grlina, gl. tajnik J. K. Vrta.

"SLOVENSKE POROKE.

Kakor je bilo že poročano, se vrši poroka Miss Sylvije Svet s Frankom Janša, prihodnje soboto, dne 26. t. m. ob 10.

Naročniki!

Pazite na ŠTEVILKE poleg naslova, ki pomenijo: prva mesec, druga dan in tretja pa leto, kdaj vam naročnina poteče. Naprimer: —

2.20.38

TO POMENI, da vam je naročnina potekla 20. feb. 1938

Poslajte pravočasno, da nam prihranite nepotrebno delo pošiljanja opominov.

GLAS NARODA, 216 W. 18 St., New York

uri dopoldne s sv. mašo v slovenski cerkvi na Osmi cesti v New Yorku. Poročne obrede bo opravil domači župnik Rev. Ed. Gabrenja. Svatba pa se bo nato vršila ob šesti uri zvečer, v dvorani iste slovenske cerkve na Osmi. Novoporočena se bosta naselila pod naslovom 142 South 9th St., Brooklyn, N. Y.

V soboto, 26. febr. se bosta ob petih popoldne poročila v slovenski cerkvi na Osmi Miss Anna Pirnat in Mr. John Steinhart. Svatba bo zvečer v Skrajnarjevih prostorih.

POPRAVEK.

Brooklynski tamburaški zbor ima Belo nedeljo 24. aprila koncert, ne pa veselico, kot je bilo zadnjič pomotoma poročano.

SLOVENSKE KNJIGE

Vsakovrstne slovenske knjige naših priznanih pisateljev; prevodi del svetovnoznanih mojstrov; gospodarske, gospodinjske in poučne knjige; igre itd.

KNJIGARNA Glas Naroda

216 West 18th Street

New York City

Kratka Dnevna Zgodba

G. BREJMAN:

ZVIJACA

Maskeradno vrvenje je obvladovala lahka melodija, do nečja iz orkestra. Pestrari par, kakor da so pogreznjeni v šumeče tone, so se harmonično gibali v valčkovem tempu. Zdelo se je skoraj, da šum in vrvenje karnevala prodira iz zaprtega prostora stene razsvetljenih dvoran z divani in la hoče napolniti z brezskrbnim veseljem vso okolico.

V življenje, lepo kakor pravljica, stikano iz godbe radosti in barv, je zrl začuden krasen, nežen Pierot v atlasni obleki z rdečimi, kakor sveža kri nalitimi gubami. Preval se je in sukal sredi valovčeve množice, se smejal in kričal nekaj vsakemu z nenasičnim hrepenenjem po uživanju. Sredi veselja in rajanja se je pa Pierot nenadoma stisnil k stebri v strahu, kakor bi se gledalec nestršil žarečega in prasketajočega ognjemeta, isker, pokanja in treskanja.

Brez vzroka se je vznemiril v ozračju nemotenega veselja, ki je iz njega zapihljala nanj pustolovščina. Ustrašil se je svoje radosti nad rajajočo množico in začutil le tesno osamljenost.

Toda ta slabost je kmalu pršla: hrepenenje po uživanju življenja je premagalo zadrego. Pierot se je obvladal in se znova pogreznil v vrtnice karnevala, ko je nenadoma na letel na Pierotko, oblečeno tako kakor on.

Prijela sta se, kakor bi se bila iskala med domini in maskami. Odšla sta v sobico z globokim divanom, skritim za zavoso, in tu sta radostno sedla na blazinic.

Začela sta nervozno govoriti. Pierot je bil ves srečen pri misli, da je Pierotka pregnala njegovo osamljenost. Ni slutil, kdo se skriva pod masko, toda čutil je v nji sorodnega človeka.

— Ne morem ti povedati, kako dobro, kako divno je, da sva se srečala. Ljubila boš, kaj ne?

— Seveda, seveda; ti si prav tako kakor jaz — je odgovoril v tem svečanem in obenem brezskrbnem trenutku Pierot.

Pierotkino odkrito in iskreno priznanje, stopnjevano z real-

nostjo kraja, je vznemirilo poštenega in opreznega Pierota; videl je, da gre iz kroga maskerade. Ostra, trenutna bolelost je prešinila njegovo sree. Bil je ljubosumen na lahkomišelnost in zaupljivo Pierotko, ki se je z nevarno iskrenostjo oklenila prvega, s katerim se je seznanila, čeprav je bil to on sam.

Sredi hrusea in trusea maskiranih obrazov je začutil Pierot simpatijo do nje in sočutje do njene neodpornosti napram sluhajni ljubezni, izražajoči se v skrivnih poljubih in objemih. Postal je nemičen. Priznal si je, da bi noben drugi na njegovem mestu ne prizanašal Pierotki. Utonila bi v tem razuzdanem veselju.

Premetena zvijsa, rezultat maskerade se je združila s plemenitim nagibom. Sklenil je nadaljevati nevarno pustolovščino s Pierotko do konca.

"STARA GOPSA IZ ŠIVAKINE ULICE"

V imenitnem delu Londona je starodavna ulica, ki ji pravijo po angleško "Threadneedle Street," kar bi se po slovensko bolj šepavo prevedeno reklo "Šivankina ulica." To je imenitna ulica, v kateri ima svoj sedež tudi Angleška banka. Sedaj bi morali povedati, kako in kaj je s tisto staro gospo, ki naj o njeni preteklosti kaj povemo. No, Angleži so hudomušni ljudje, čeprav so videti nekam dolgočasni. "Stara gospa" ni nihče drugi, kakor Angleška banka, ta najmočnejša državna banka na vsem svetu. Da so Angleži tej svoji državni banki dali pridevek "stara gospa" je imelo svoj vzrok v tem, ker so hoteli svoji državni banki napraviti lep poklon: kakor kaka dobro vzgojena stara dama, je tudi Angleška državna banka skoro pretirano natančna in redoljubiva, nenavadno vestna in sploh polna vseh najlepših lastnosti. Samo mlada ni več. In to banki niti ni v škodo.

Angleška banka je dandanes prav gotovo najmočnejši in najbogatejši denarni zavod na svetu. Ustanovljena pa ni bila

Šele na robu prepada se razgali in ji pokaže njeno lahkomišno vedenje. Hrepeni po tem, da bi se prepričal, da ne bo lahkomišno padla v zapeljivo naročje.

Objel je Pierotko, jo privlel na prsa in jo obsul v temi z žgočimi poljubi, čistimi, toda sladkimi in vzpodbujajočimi.

Ko je pa Pierot spoznal, da se ne bo izognil objemu, da je pripravljena prekoračiti vse meje, je odložil masko, da bi agasil plamen strasti. Privlel je Pierotko k sebi, se tipko nasmehnil in ji zašepetal na uho:

— Draga Pierotko, prevarala sem te, nisem možki, temveč preoblečeno dekle.

Pričakovala je razočaranje, začutila je pa vroč, dolg poljub.

— Tudi jaz sem te prevaral, dragica, nisem ženska, temveč možki.

preveč dolgočasno, ima pravico k večerji povabiti še vedno kakoga prijatelja, ki pa mora brezpogojno zapustiti bančno palačo že ob enajstih zvečer. Tudi moštvo ima na stroške banke prosto prehrano, ki gotovo ni slaba. Najbrže si angleški vojaki, katerim se sicer že itak precej dobro godi, vedno zelo, kolaj pridejo v banko na stražo.

Omeniti pa je treba, da že od leta 1780 se ni bilo nobenega vlomna v banko, niti ni od tistega časa nihče poskušal vanjo vlomiti.

ROKOBORBE ADAMIČ.

Jim Adamič, mladi slovenski rokoborec iz Michigana, ki mnogo obljublja na atletskem polju, je pretekli petek večer porazil v desetih nastopih znamenitega ameriškega rokoborca Harry Thomasa iz Minnesote.

Atlet Adamič prihaja iz Michigana in si je kljub svoji mladosti — star je 23 let — priboril že precej vencev zmage na atletskem polju. V 30 večjih nastopih je dosegel porazil 27 nasprotnikov. Zadnja borba v New Yorku, ki se je vršila v Madison Square Garden, mu je pomagala da velikega slovesa in kot pravijo ljudje, ki se razumejo na take stvari, bo Adamič imel prihodnje priliko spopasti se s črncem Joe Louisom.

In če bo tega premikastil in ga pobil na tla, tedaj — no, tedaj bo mogoče, da postane Slovenec Adamič iz Michigana svetovni mojster rokoborbe, kar mu vsi želimo, da se zopet enkrat izkaže resnica, da slovenska kri nikdar ne fal.

CALUMETSKI ROJAK UMRL.

Pred nekaj dnevi je v kliniki Mayo v Rochesteru, Minn., umrl rojak Frank Skufca, ki je komaj nekaj dni prej odšel tja iskat zdravja. Podlegel je operaciji. Bil je 60 let star in doma iz Oreška pri Novem mestu.

Te dni je nenadoma izbruhnili

Georges Ohnet:

Zadnja Ljubezen

61

Ker je izgovoril markiz te besede nekoliko glasneje, jih je slišal tudi baron de Cravant, ki je ves večer požiral Lucie z očmi. In takoj se je oglašil:

— Če človek resnično ljubi, mu je vsaka žrtva radost.

— Mar ni povsem naravno, da podredi svojo osebo srečo ljubljene ženi?

— To ste povedali zelo lepo, dragi baron. Junaštvo vam dobro pristaja, — je pripomnila Lucie smeje.

— O, če se mi rogate, izgubljam vsako upanje.

— Bežite no, saj niste tako boječi! Nikar si ne prizadevajte vplivati name.

— In vendar si prizadevam, saj je to moja najbolj vroča želja.

Med Lucie in markizom začeti razgovor je postal splošen, skakal je s predmeta na predmet. Markiz ni več tako trdno verjel v možnost zakonske zveze med baronom in Lucie. Vedel je dobro, kdo je mož, ki bi si znal pridobiti njeno sree.

Njegov pogled se je ustavil na mrkem Armandovem obrazu. Armand je že od začetka obeda kramljal z baronico Tresorier. Opazil je dobro poizvedovalne markizove poskuse. Slišal je vse, kar sta govorila Cravant in Lucie. Delal se je pa, kakor da ničesar ne vidi. Večer je bil prijeten in gostje so se razšli po terasah. Armand je prišel med svojo ženo in markiza pred skupino, sredi katere sta bila Cravant in Lucie.

Markiz se je obrnil k Armandu, rekoč:

— Ali ni ta mladost razkošna? Kako bi človek ne pozabil na izgubo svoje mladosti, če se zaveda, da cvete v drugih okrog nas?

Armand se pa za njegove besede ni zmenil, nepremično je gledal njo, ki je tako brezumno ljubila. Mina je sledila pogledom svojega moža in videla je, kako so uprli na Lucie in Cravanta.

vanta. Dobro je poznala ta pogled. Bil je isti, s katerim je ona sama merila Armanda, če je bil v bližini Lucie. Tresla se je od jeze in ker se ni mogla več premagovati, je dejala:

— Zakaj bi pa ne smela kramljati in smežati se? To je njuna pravica. Lucie je sprejela baronov predlog.

Te neprevidevne besede je vrgla svojem možu v obraz kot izzivajo, v pričakovanju, da ga bodo spravile iz ravnotežja, da bo stisnil pesti in zaškril z zobmi. Toda Armandov obraz je ostal miren, samo oči so malo hitreje zamežikale in prsa so se mu napela. Čez nekaj časa je dejal povsem mirno:

— Oštel bom Paula in Lucie, da mi nista tega povedala.

Grofica in markiz sta se spogledala žudena nad Armandovo hladnokrvnostjo. In ker sta oba molčala, se je Armand neprisiljeno približal Cravantu in Lucii. Ta čas sta gospe de Jessac in Firmont poklicala Cravanta in to priliko je izrabil Armand, da je presenetil Lucie. Sklonil se je k nji in dejal na videz brezbržno:

— Lucie, včeraj ste se mi zlagali. Pravkar sem zvedel, da ste se s Cravantom že dogovorili. Nisem mož, ki bi govoril tja v en dan. Opozorjam vas: Če se vam približa, če bo tiho govoril z vami in če boste prijazni z njim, planem nanj in mu vpiro vas prisolim zausnicio.

Lucie ga je presenečeno pogledala.

— Kaj ste znoreli?

— Da, norim od obupa in jeze.

Tisti hip se je baron vračal k Lucii. Le-ta se je ozrla na Armanda in opazila, da je pripravljen na vse. Zato je od daleč pokimala Cravantu, rekoč:

— Dragi baron, pošljite mi sem Miss Griffith. Potrebujem jo.

Baron se je priklonil in odšel po njeno družabnico.

(Dalje prihodnjič.)

Karl MAY

IZ BAGDADA V ŠTAMBUK

4 knjige, s slikami, 627 strani

VSEBINA:

Smrt Mohamed Emina. — Karavana smrti. — Na begu z Goropa. — Družba En Nast.

Cena \$1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

VSEBINA:

Jezero smrti. — Moj roman ob Nilu. — Kako sem v Mekko romal. — Pri Šamarih. — Med Jezidi.

Cena \$1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

VSEBINA:

Amadija. — Beg iz ječe. — Krona sveta. — Med dvema ognjema.

Cena \$1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

VSEBINA:

Brata Aladžija. — Koča v soteski. — Miridit. — Ob Vardarju.

Cena \$1.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Kovač Šimen. — Zaroka z zaprekami. — V golobjaku. — Mohamedanski svetnik

Cena \$1.50

SATAN IN IŠKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

VSEBINA:

Izseljenci. — Yuma Šetar. — Na sledu. — Nevarnosti nasproti. — Almaden — V treh delih sveta. — Izdajalec. — Na lovu. — Spet na divjem zapadu. — Rešeni milijoni. — Dediči.

Cena \$3.50

WINNETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

VSEBINA:

Prvikrat na divjem zapadu. — Za življenje. — Nšo-či, lepa Indijanka. — Prekletstvo zlata. — Za detektiva. — Med Komanči in Apači. — Na nevarnih potih. — Winnetovov roman. — Sans Ear. — Pri Komančih. — Winnetova smrt. — Winnetova oporoka.

Cena \$3.50

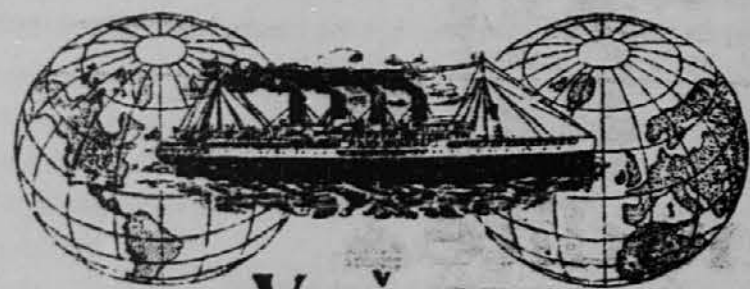
ZUTI

4 knjige, s slikami, 597 strani

Boj z medvedom. — Jama draguljev. — Končeno. — Rih in njegova poslednja pot.

Cena \$1.50

Naročite jih lahko pri

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je oprejen v vseh starih. Vse naše dolgotrajne skrinje vam zagotovo dajo najboljše pojavnosti in tudi vse potrebno prekrbijo, da je potovanje ugodno in hitro. Zato se zanesite obratno na nas za vašo pojavnost.

Mi preskrbimo vse, bodisi pranje za povratno dovoljenje, potni list, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavljan naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker pranje se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT. trpi najmanj en mesec.

Plašite torej takoj za brezplačno navodila in zagotovljamo vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)

216 West 18th Street

New York, N. Y.

POČITNICE SE OBETAJO

— Ker ravno pošiljam za nadaljnjo naročnino, — poroča Joseph Stefancic iz Manus Choice Pa., — naj omenim, da imamo letos še precej milo zimo. Z delom tudi ni prelahko, toda če par mesecev hodo prišle neprostovoljne počitnice. Naše delo poleti poneha. Prej so delavci hodili na štrajk, zdaj bodo pa kompanisti, ker imajo premalo profita. Pozdravi!

Slovenic Publishing Company

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

ŠKRJANČEK

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. M.

30

Ko že vsi sedejo, izroči Gunnar notarju pooblastilo, ki mu ga je izročil Manfred Hallerstedt. V njem je bilo vse natančno navedeno, kaj se mora zgoditi.

Notar prebere pooblastilo in ga vrne Gunnarju in pooblastilo je določalo, da mora notar najprej odpreti mizni predal in nato v njem nahajajoči se ovitek.

Notar stopi k pisalni mizi.

"Kje je ključ?"

Baronica Seebach vstane in pove, kje se nahaja svezjen ključ in kako ga je skupno s slugo Francetom zapečatila v poseben ovitek. Dodala še, da se je to takoj zgodilo, ko jo je sluga France poklical in je šla v sobo, kjer je našla svojega brata mrtvega.

Notar vzame zapečateni ovitek iz miznega predala, ga odpre, ko je pregledal pečat in se prepričal, da ni bil pokvarjen, in izvleče iz njega svezjen ključ. Nato poskusi več ključev, predno najde pravega ter odpre poseben predal.

Tišina brez diha vlada v sobi. Gunnar sedi resno, toda miren, baronica Seebach in njena otroka sta blede in se silijo z vsem premagovanjem k miru. Anita sedi nekoliko na strani in sicer tako, da je mogla vse dobro opazovati. V resnici tukaj ni imela ničesar iskati, toda prišla je, ker je bila tudi sorodnica strica Manfreda.

Za neposrednimi sorodniki so sedeli povabljeni uslužbenci in služkinje. Gunnar je sedel proč od sorodnikov pokojnika in ravno nasproti Aniti. Aniti pa neprestano zvane v ušesih proti njeni volji slišane besede mačehe in njenih otrok. Vedeli so, da je Gunnar glavni dedič, pa vendar so mogli sedeti tako mirno in samozavestno. Ni mogla drugače, kot te ljudi ostro opazovati in ravno tako tudi Gunnar Lundstrom.

Notar se skloni, da bi pogledal v predal in našel rumeni ovitek. Poseže notri in tiplje po dnu, toda ničesar ne najde, kar bi bilo rumenemu ali pa sploh kakemu ovitku podobnega.

Presenečen se obrne k vsem zbranim in Anita opazi, kako se je nenkrat sluga France vrnal na svojem stolu in je z velikimi očmi in razburjenjem strmel v notarja.

Notar se obrne k Gunnarju.

"Gospod ravnaš, nobenega rumenega ovitka ne morem najti, sploh nobenega ovitka; tukaj je samo še škaflija z vrednostnimi listinami in mogoče je v njej kaj nakita."

Gunnar mirno sedi.

"Kar odprite škaflijo, v kateri, kolikor je meni znano, je bil shranjen ves družinski nakit. Mogoče je gospod Hallerstedt svojo oporoko zaprl v to škaflijo."

Cela soba je, kot bi bila nasičena z elektriko. Napetost izdajajo obrazi vseh. France se napol dvigne s svojega stola in skuša gledati obraz baronice Seebachove.

Notar pa medtem poišče majhen ključ za škaflijo in jo odpre. V njej je spravljen ves nakit Hallerstedtove družine. Nakit ni bil dragocen, toda samo po svoji posebnosti kaj vreden. Na tem nakitu pa je ležal samo listek, na katerem je bilo napisano:

"Ta nakit po moji smrti pripada moji sestri, Renati, baronici Seebachovi, ali pa njenim dedičem."

Toda kakšnega rumenega ovitka z oporoko ni nikjer. Notar to naznani navzočim in vsem pokaže škaflijo. Nazadnje jo izroči baronici Seebachovi. Gospa Renata mirno priki-ma — navidezno mirna.

"Da, to so predmeti naše družine, katere je vedno podedoval najstarejši," pravi.

Notar vprašujoče pogleda Gunnarja.

"Kje pa je oporoka? Ali gotovo veste, gospod ravnatelj, da je bila kakšna oporoka?"

Gunnar stopi k njemu.

"Da, to vem prav natančno, kajti predno sem odpotoval v Stockholm, mi jo je gospod Hallerstedt pokazal; nahajala se je v majhnem, dolgem ovitku, ki je imel naslov: Po moji smrti naj odpre ravnatelj mojega podjetja. Na to mi je dal polnomoč, katero ste ravnatelj prebrali in v kateri tudi omenja, da moram vsa v oporoki označena volila takoj izplačati, druga izplačila pa, ki ne spadajo v podjetje in gospodarstvo, naj bodo vstajena za dobo enega leta."

To pravi s tako odločnim glasom, da je vsakdo opazil, da je popolnoma prepričan o obstoju oporoke.

Tedaj pa se baronica Seebach dvigne do svoje popolne visokosti.

"Ako vam je moj brat, kar ne dvomim, to povedal in je nato napravil polnomoč, je potem najbrže tekem vaše odsotnosti svojo namero premenil. Malo pred njegovo smrtjo sem še z njim govorila, ko sem ga obiskala s svojimi otroci in smo se z njim razgovarjali o njegovi predstoječi smrti, kateri je gledal nasproti z obudovanjem vrednim mirom. In rekel mi je: 'Sicer sem že prej napravil oporoko, toda so mi prišli dvomi, ako so moje določbe pravilne in zato bom pozneje napravil novo oporoko. Sicer pa je še ni treba, ker ste ti in tvoji otroci moji edini dediči.' — svojega brata pa sem potem odvrnila od tega razgovora, ker me je bolelo in o tem nisimo več govorili."

Baronica pritiska ročec na oči in zopet sede, kot bi jo premagala žalost.

Anita se vrnava, kot bi hotela nekaj povedati, kajti vedela je, da je njena mačeha lagala, vedome lagala. Kajti malo pred njo je bila sama pri stricu Manfredu in ji je izrečno rekla, da bo nekdo drugi glavni dedič kot pa njegova sestra. Toda se premaga. Pred očmi vseh svoje mačeha ni mogla obdolžiti laži — in — očitne goljufije. Toda Gunnar bo moral vse to izvedeti.

Gunnar je pazno poslušal besede baronice Seebachove, nato pa mirno reče:

"Je mogoče, da se je gospod Hallerstedt premislil in je tudi mogoče oporoko uničil, ne da bi prišel do tega, da bi napisal novo. Prav gotovo je bila tudi njegova volja svoje sorodnike postaviti za svoje dediče. Samo žal bi mi bilo, ako njegova volja, ki jih je določil, ne bi bila izplačana in zato moramo pod vsakim pogojem skušati oporoko najti. Mogoče je tudi, da jo je spravljal na kakem drugem kraju."

Tedaj pa se dvigne baron Kurt Fuchs. Njegove oči ježno gledajo proti Gunnarju.

"Prav gotovo upate, da je tudi vam mnogo zapustil," ga vpraša zaničljivo."

(Dalec odhod...)

Iz slovenskih naselbin

TEDENSKI KOTICEK

Piše: I. BUKOVINSKI, Pittsburgh, Pa.

Nov korak k napredku naše slovenske naselbine je bil storjen, ko je bil pred kratkim ustanovljen mladinski odsek pevskega društva "Prešeren." Pristopilo je preko 30 mladih članov, ki so se zavzeli od svojih voditeljev navad in ljubezni do naše krasne slovenske pesmi.

To je zelo prav in je bil že skrajni čas, da se je mladina zavzela za stvar, kajti mi stari dvajseti in tridesetletniki smo pozorišča, novega pritoka pa ni več iz rodne domovine; ali glas naše male slovenske pesmi bo še dolgo odmeval po naših naseljih in spominjal Amerikance, da smo nekoč tu živeli in trpeli, in to bo naš najlepši spomenik.

Pravkar sem napisal gornje vrstice, pa mi nenadno pride na misel slučaj iz davnih let glede priljubljenosti naših slovenskih pesmi med tujci.

Ko je leta 1895 strahovit potres skoro docela razdelal in porušil našo slovensko metropolo, belo Ljubljano, in je ostalo na tisoče in tisoče ljudi brez strehe in vsega potrebnega, so bili Dunajčani, ki so prvi in najbolj izdatno priskočili ubogim nesrečnikom na pomoč z denarjem in blagom.

Zato so hvalačni Ljubljanačani naslednje leto poslali na Dunaj velik zbor svojih najboljših pevcev, da jim priredijo pevski koncert in se jim tako vsaj nekoliko oddolžijo za velikodušno samaritansko pomoč ob času najhujše stiske.

In kot mi je mnogo let pozneje pravil eden udeleženi pevcev, so potovali v avstrijsko prestolnico z mešanimi čustvi in negotovostjo v sren, kajti dve različni stvari ste bili: peti doma med svojim narodom, ali pa nastopiti pred umetniško razvijeno dunajsko publiko, ki je imela pogostokrat priliko slišati prvovrstne domače in tuje mojstre svetovnega slovesa.

Ali naslednji dan so bili v njih veliko radost in v ponos celega slovenskega naroda dunajski listi polni najbolj laskavih slavošpevov in najugodnejših kritik glede popolnega uspeha prvega slovenskega pevskega koncerta v cesarski prestolnici. In zraven so se čudili, da je tako malo in neznan slovensko ljudstvo skoro nepoznano širnemu svetu, zmožno proizvesti nekaj takega na polju umetnosti, kar bilo v čast slednjemu izmed največjih zapadno-evropskih narodov s tišočno kulturo za seboj.

Seveda takih in podobnih uspehov ne moremo in ne smemo tukaj pričakovati, toda z dobro voljo, trudom in ljubeznijo do stvari se tudi mnogo doseže.

H. J. Heinz kompanija, ki ima po celi Ameriki sloveče tovarne za izdelavo ketchupa, mustarda in mnogih drugih izdelkov v kanah, je ravnokar sklenila pogodbo za 53,000 kvadratnih čevljev prostora (en aker in četrt) z odborom newyorške svetovne razstave, ki se bo vršila l. 1939.

Kot znano, je tudi Jugoslavija zarentala prostor. Ako bodo tudi Slovenci zastopani kot narod, ne vem; dobro pa bi

bilo, da bi razstavili svoje šilom sveta znane idrijske čipke in pa — sloveče kranjske klobase.

Skupina pennsylvanjskih gosposodov-bankirjev je pred kratkim sklenila na tukajšnjem zborovanju, da se bo na vso moč borila za ustavljenje federalne poštarne hranilnice, češ, ljudje naj raje nosijo denar na banko.

No, kar se tiče mene in velike večine delavcev, si nam hvala Bogu ni treba beliti glave, kam bi z denarjem, ker je sreča, ako le imamo za sproti, kot pravijo za tobak in za sol in druge potrebne reči.

Pred kratkim sem čital, da so lansko leto prodali pohištva za 1 milijardo dolarjev. Od tega pade 90 procentov na mesečna odplačila, in samo pičlih 10 procentov za gotovino. Največ se ga kupi na zimo, novembra in decembra, ko se mladina prične pariti.

Zares kako daleč je svet prišel. V dobrih starodavnih časih so ljudje v šotorih po tleh razprostrli ustrojene živalske kože in kožuho, kjer so sedeli, spali, počivali in uživali. To je bilo vsakakor boljše, nego pa gola ilovnata tla, kakršnih še jaz pomnim in se še danes nahajajo po kakih visokih hribih, oddaljenih od civilizacije, ali pa v Srbiji. Nekaj tisoč let pozneje, ko je civilizacija že precej napredovala, so bogatejši sloji rabili za pohištvo dragocene perzijske preproge mesto živalskih kož, kar je še danes v navadi v jutrovnih deželah.

Da, preproge ali kože, vse je boljše nego pa pohištvo in ropotija. Ne rečem, omare in skrinje še, ker lahko notri kaj spraviš ali obesi, ali stoli, klopi, mize, postelje: uh, docela nepotrebnost navlaka, ki samo prostor krade.

Ženski dramatični klub priredi dne 26. februarja v soboto zvečer domačo zabavo s plesom, zato rojaki, ki se hočete malo razvedriti ali zavrteti, pridite prav za gotovo, kajti to bo zadnja prilika, ker naslednji teden se že prične resni čas pokore in molitve.

Pozdravi!

ZGAGO VABI MED MORMONE.

Vi, Peter Zgaga, ki tako hvalite Littlefancanke, da znajo to in ono, zakaj pa ne bi enkrat sem prišli in bi si ogledali mormonsko deželo. Vem, da bi se vam dopadla. Imamo vsega, kar si človek požel. Vi hudo klobase hvalite. Imamo suhe in še v hlevu sveže in tuji za zaliti imamo dobrega. Če bi slučaj nanesel, da bi sem prišli, bi rada videla, da bi bili nekaj časa naš gost. Prosim, ne zamerite, ker tako pišem, toda vsi lahko pride, dokler smo živi.

Zimo imamo brez snega. Ne vem, če je jesensko ali pomladansko vreme.

Mary Domicelj, Salt Lake City, Utah.

ADVERTISE in

"GLAS NARODA"

EDINA SLOVENSKA POGREBNICA

V NEW YORKU IN OKOLICI

PETER JAREMA MME. JULIA JAREMA

(na molke) (na ženske)

Pogreb \$110. in VEČ

Predno greste kam drugam, pa če je še tako daleč, pridite, ali pa telefonirajte nam za posvetilo.

Jamimo, da boste z našo podružnico popolnoma zadovoljni.

129 E. 7th ST., med 1. Ave in Ave A 707 PROSPECT AVE., vogel 155 St.

NEW YORK Tel.: ORchard 4-2598 B E O N X Tel.: MElrose 5-4577

JAZ GREM NA OBISK V JUGOSLAVIJO

JAZ TUDI! POJDIVA SKUPAJ S CUNARD WHITE STAR LINE, MOJO PRILJUBLJENO LINIJO

NA VSAK NAČIN ODPUTUJTE S

QUEEN MARY

z najnovjšim ekspresnim parnikom na svetu, ki obenem z drugim slavni Cunard White Star parniki

BERENGARIA AQUITANIA BRITANNIC GEORGIC

vzdržuje redno tedensko službo preko Atlantika.

VELIKONOČNI IZLET

AQUITANIA ... 26. MARCA QUEEN MARY ... 6. APRILA

POSEBEN IZLET ZA EVHARISTIČNI KONGRES na

Queen Mary 11. maja

V spremstvu izvežhanega spremljevalca.

Za informacije vprašajte našega lokalnega agenta ali pa —

CUNARD WHITE STAR

25 Broadway New York

NAZNANILO IN OPOZORILO.

Slovensko Delavsko Podporno Društvo, Inc. v New Yorku praznuje svojo 20-letnico dne 1. maja 1938 v Slovenskom Domu, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

Naprošena so vsa slovenska društva, naj ne prireajo svojih zabav ta dan. Natančen program bo pozneje objavljen.

Odbor.

NOVICE IZ CALIFORNIE.

Priloženo pošiljam celo letno naročnino za list Glas Naroda. Mislim, da bo še pravi čas dospelo, da bo homo zaostankarji.

List Glas Naroda je vseskozi tako podučljiv in zanimiv, da ne morem biti brez njega.

Tukaj je danes prvi dan po devetnajstih dneh, da ne dežuje. Že smo 28 let v Californiji, pa ne pomnim tako mokre zime. Največ dežja v zgodovini. Po dolinah naredi voda mnogo škode, a je tudi blagoslov za Californijo.

Tukaj je umrla stara naseljenka Amalija Černe. Doma je bila iz Žužemberga. Stara je bila 69 let in bolehal je več let. Na Oaklandu je živela čez 30 let.

Delavske razmere so slabe. Menda gremo v drugo krizo; vse tako kaže.

Pozdrav vsem rojakom širom Amerike!

Josephine in Louis Kaussek Oakland, Cal.

5 LET, KER JE UBIL SVAKA

Pred malim senatom mari-borskega okrožnega sodišča se je zagovarjal 38-letni delavec Ferd. Vitrih iz Kaple pri Mariboru. Obtožen je uboja in sicer je dne 19. novembra lani pobil z železno zagazdo svojega svaka Karla Rozmana. Obsojen je bil na 5 let ječe in na 4 leta izgube častnih pravic.

Naša zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Ne zamudite!

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLEBAR

1938

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA

50 CENTOV

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street New York, N. Y.

ITALIAN LINE

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

KRETANJE PARNIKOV SHIPPING NEWS

FEBRUAR

25. februarja: Europa v Bremen

26. februarja: Rex v Genoa

JUGOSLAVIJA

po gladki solnčni

JUŽNI PROGI "Solnčni strani Atlantika"

NAJHITREJŠA DIREKTA SLUŽBA

ITALIAN LINE

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Naše zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.